

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 172-ҳадис

- الْعَالِيُّرُ: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَوْعِظَةٍ فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ؛ إِنَّكُمْ تُحْشِرُونَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى حُفَّاءً عُرَارًا {كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ حَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدْأً} عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ» [الأنبياء: 103] أَلَا وَإِنَّ أَوَّلَ الْخَلَائِقِ يُكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَلَا وَإِنَّهُ سَيِّجَاءُ بِرِجَالٍ مِنْ أُمَّتِي، فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشِّمَاءِلِ فَأَقُولُ: يَا رَبِّ؛ أَصْحَابِي، فَيُقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: {كُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ} إِلَى قَوْلِهِ: {الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} [المائدة: 117، 118] فَيُقَالُ لِي: إِنَّهُمْ لَمْ يَرَوُا مُرْتَدِينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مُنْدُ فَارَقْتَهُمْ». مُتَقَوْلٌ عَلَيْهِ. [خ 4625، م 2860/58].

«عَرَلًا» أَيْ: غَيْرُ مَخْتُونِينَ.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам орамизда мавъиза қилиб туриб, «Эй одамлар! Сизлар Аллоҳнинг ҳузурига ялангоёқ, яланғоч, хатна қилинмаган ҳолда ҳашр қилинасиз», дедилар. Сўнг «Аввал қандай яратган бўлсак, шундай ҳолга қайтарамиз. Бу зиммамиздаги ваъдадир. Албатта, Биз бунга қодирмиз»[1] оятини ўқидилар. Сўнг яна дедилар: «Билингларки, Қиёмат куни энг аввал кийим кийдириладиган зот Иброҳим алайхиссаломдир. Билингларки, умматимдан бир қанча кишиларни келтириб, чап томонга олиб кетилади. Шунда мен: «Ё Роббим, улар менинг саҳобаларим-ку!» дейман. «Улар сендан кейин нималар пайдо қилганини билмайсан», дейилади. Шунда мен солиҳ банда (Ийсо алайхиссалом) айтган сўзларни айтаман: «Ораларида бўлган пайтимда уларга гувоҳ эдим. Мени Ўзингга олганингдан сўнг эса уларга Ўзинг кузатувчи бўлдинг. Сен ҳар бир нарсага гувоҳсан. Уларни азобласанг, улар Ўзингнинг бандаларинг. Агар уларни мағфират қилсанг, Сен азизсан, ҳакимсан»[2] дейман. Шунда менга: «Сендан кейин улар муртад бўлиб кетишган», дейилади».

Муттафақун алайҳ.

[1] Анбиё сураси, 104-оят.

[2] Мойда сураси, 117-оят.

Манба: hadis.islom.uz

